

Lopšinė

Tu mik, o sapne tau drugeliai sapnuosis
Ir sparneliais lengvais tave mariomis neš.
Tu mik, nebijok – aš tave palinguosiu
Ir pernakt naktužėlę budėsiu čia aš.

Žiūrėk, kaip ten vyšnios ir obelys miega,
Kaip sidabro akim praregėjo naktis.
Atjos karaliūnas per kvepiantį sniegą, -
Jam veja ir takai obelų nusnigti.

Padangėm skrajosi, sietyną pasieksi...
Karaliūnas tau naktį atneš dovanų:
Atneš jis tau viską, o viską, ką mėgsti –
Lėlių, saldumynų, margų kaspinių...

Mane tu matysi vis budint, liūliuojant,
Nerimaujant per naktį ir laukiant tavęs.
O bus ten tau miela žiūrėt, kai po kojų
Karaliūnui tarnai baltą žirgą atves.

Užsės karaliūnas, reikės vėl jam joti
Ir kovot kažikur su piktais slibiniais,
O tujen džiaugsminga žvaigždėtame plote
Drugelius bevaldysi šilkų kaspiniais.

Ištįsus aušrinės rausviems spindulėliams,
Vienu jų tu parsliuogsi linksmutė namo –
Matysi vėl obelis žydint ir lėlę,
Kurią tau karaliūnas šiąnakt dovanos.

O rytą, iš miego saldaus atsikėlus,
Vėl pasaką gražią aš imsiu tau sekt –
Tu mik, mano miela, tu mik, mano lėle,
Prie tavęs aš budėsiu, budėsiu pernakt!

Jonas Aistis